

דף יז.

עין משפט א.

אה"ע סימן קמב סעיף יט

עיין לעיל דף טז. עין משפט ו

עין משפט ב.

הו"מ סימן מג סעיף טז

טו. שטר שנכתב ביום ונחתם בלילה, ל פסול, דהוי מוקדם, והוא שלא עסוקים באותו ענין מ אבל בעסוקין כשר, ודוקא שלא לקחו מידו ביום בקנין, אבל קיבלו בקנין אפי' חתמו לזמן מרובה, כשר דמשעת הקנין נשתעבד.

טז. עדים שראו הקנין ואיחרו לכתוב השטר אחר זמן, אם זוכרים זמן הקנין יכתבו בשטר זמן הקנין, ואם לאו, יכתבו זמן של יום הכתיבה.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קכז סעיף ב

ב. גט מוקדם פסול ו אפי' היו עסוקין באותו ענין, ואם נכתב ביום

ל. משנה גיטין דף י"ז ע"א, אבל במעשה בי"ד כשר דמשעת גמר דין נשתעבד. סמ"ע ס"ק כ"ט. וכתובה, נחלקו הפוסקים אי כמעשה בי"ד, והרשב"א פסק דדינה כמעשה בי"ד. שם בסמ"ע.

מ. שם בדף י"ח ע"א, וי"א דוקא בשטרי הלואה אבל בשטרי חוב לא מהני עסוקין באותו ענין, אם לא שקנו מידו ביום, אבל רק ציוה ביום לעשות קנין וקנו מידו בלילה, עיין בסמ"ע ס"ק ל"ב. ומהרמב"ם ושאר פוסקים משמע דאין חילוק בין שטרי הלואה לשטרי חוב ועסוקין באותו ענין מועיל. כ"כ הש"ך והט"ז.

נ. ולא הוי מוקדם כיון שנכתב השטר העדים מוצאים קול משעת הקנין, אבל כשלא נכתב השטר אין גובה ממשעבדי דהרי ביטלו לקול. וצ"ע מריש סי' ל"ט שכתב המחבר אפי' לא כתב שטר אם היה קנין גובה ממשעבדי ע"פ העדים, ובסמ"ע כתב ליישב, ובכאר הגולה כתב דבסי' ל"ט איירי בשטרי הלואה דאלימ קנינא דמשום הנאת זוזי משתעבד ליה, לפיכך אפי' לא נכתב השטר גובה ממשעבדי, וכאן בשאר שטרי קנין שנתחייב לו, ע"ש.

ס. ואם נישאת לא תצא כמבואר בסי' ק"נ, ולדעת הר"ן תצא אם אין לה בנים, אבל לדעת הרא"ש הגט בטל לגמרי ואפי' יש לה בנים תצא, ולכן לדעת הרא"ש אם קידשה אחר אינה צריכה גט ממנו כ"כ הב"ש, אכן בעסוקין באותו ענין עד הלילה הרא"ש מכשיר בגט זה כמו בשטרות ודלא כר"מ. וכתב הט"ז דבחסר זמן פסולו מדרבנן. ואם העדים חתמו במאוחר ממה שכתוב בגט הגט פסול, אם לא שימסר ע"י שליח שאז אית ליה קלא להר"ן ורשב"א כגט ממדה"י, ואף באותו מקום אפשר לתתו ע"י שליח ועיין בב"ש ס"ק ו'.

ונחתם בלילה פסול, וי"א דבשעת הדחק כשר^ע. מ"מ בגט מוקדם שנתגרשה בו וקידשה אחר צריכה גט ממנו, ואסורה לחזור לראשון^ב.

דף יז:

עין משפט א. אה"ע סימן קכז סעיף א

א. צריך לכתוב זמן הכתיבה בגט^ז, ואם נתגרשה בגט שאין בו זמן לא תנשא אבל אם נישאת לא תצא אפי' אין לה בנים מהשני^ק.

עין משפט ב. אה"ע סימן קכז סעיף ח

ט. כתב בו זמן ואח"כ חתכו ונתנו לה כשר^ר, ויש פוסלין^ש.

עין משפט ג.ד. אה"ע סימן קכז סעיף ז

ח. ת אפי' שלא נכתב זמן מדוייק בגט כשר, כגון שכתב בו בשבוע

ע. ב"י בשם הרשב"א ור"ן. דאז עבידינן כר"ש דמשעת כתיבה, והוא שידע הבעל דאז מחל הפירות משעת כתיבה, וענין שמא יחפה לא שכיח כ"כ הב"ש.

פ. הר"ן והרשב"א מפסקי מהר"י לדעת הרמב"ם. ומה שצריכה גט מהשני הוא, כי מן התורה מגורשת. ואין חילוק בין ידע השני מדבר זה שהגט זמנו מוקדם, דאין לדמות דבר זה לקידושי טעות. ולא כהב"ח שרצה לדמות עיין בב"ש.

צ. ממשנה גיטין פ"ו ע"א ודף י"ז ע"א. והזמן בגט תקנת חכמים הוא שלא יחפה על בת אחותו, ואף שאין דנין היום דיני נפשות מ"מ נפ"מ לענין לאסור אותה לבעל, ולענין שלא יהיה שמץ פסול על הבנים. ואם לא נכתב זמן אף שמדאורייתא כשר, מ"מ אינה נאמנת לומר שניתן לה לפני שזינתה לענין שתהיה מותרת לחזור לבעלה שמותרת לו בזינתה אחרי הגט, מכיון שלא נעשה הגט כתיקון חז"ל, ועיין בב"י דאם ניתן הגט בפני עדי מסירה אפי' שלא היה בו זמן כשר, ומ"מ רוב הפוסקים לא כן סוברים והב"ש כתב דלא קימ"ל כן להכשירו בעדי מסירה.

ק. שם בגמ'.

ר. רמב"ם וכדאמר רב יוסף לאביי שם. וכאן שנעשה בכשרות שאני, לא כן בלא נכתב בו זמן כלל, והעדים חתמו עליו בלי שראו זמן.

ש. זו דעת רוב הפוסקים והשו"ע וכדעת רש"י וראב"ד ורשב"א ור"ן והטור, כ"כ הב"ש, וסברת המכשירים יראה כיון דנכתב בכשרות כפי תקנת חז"ל לא פסלוהו.

ת. גיטין י"ח ע"ב. וע' ב"י שלרש"י כותבין כן אפי' לכתחילה ולהרמב"ם כתב הב"י בדרך אפשר דכותבין, אך מלשון השו"ע נראה דרק אם נכתב כן.

פלוני או בשנה פלונית או * היום גירשתיה כשר.

א. כתב בשלה"ג דמ"מ בעינן שהעדי מסירה ידעו היום שנתגרשה בו, ותמה עליו הב"ש דמ"מ איך נדע לענין פירות נ"מ ולחפות, ואפשר דע"י עדי חתימה שחתמו בו אפשר לברר וע"כ כשר, או שהעדי מסירה יתנו לב יותר כשיראו שבגט אין זמן.